

Tekenen des tijds (Eclipse-editie)

Justin Johnson (www.graceambassadors.com)

Opmerking vooraf: In alle artikelen van pastor Justin Johnson wordt gebruik gemaakt van de King James Bijbel; onze Statenbijbel is daar praktisch gelijk aan. De vertaler gebruikt altijd de Statenvertaling en zal vermelden als dat niet het geval is.

Op maandag (08-04-2024) **kun** je (09-04-2024, **kon** je) waar ik woon, in een groot deel van de staat een totale zonsverduistering zien.

Hoewel er om de paar jaar ergens op aarde totale zonsverduisteringen te zien zijn (15 keer sinds het tweede millennium), zeggen sommige Christelijke leiders dat deze gebeurtenis een teken is van een naderend oordeel.

Anderen zeggen dat het een teken is van de terugkeer van Jezus. Velen zeggen dat het op de één of andere manier een 'teken des tijds' is, hoewel ze niet kunnen verwoorden wat het betekent of waarom nu tijd is.

De enige keer dat "teken des tijds" in de Bijbel wordt aangetroffen, is wanneer Jezus huichelaars berispt omdat ze niet weten hoe ze de tijden moeten onderscheiden.

"Matth. 16:3: En des morgens: Heden onweder; want de hemel is droevig rood. Gij geveinsden! het aanschijn des hemels weet gij wel te onderscheiden, en kunt gij de tekenen der tijden niet onderscheiden?"

De tijden die God in de Bijbel openbaart, moeten onderscheiden worden.

Er was een tijd dat de Heer onder de wet in Bethlehem geboren werd.

Er was een tijd voor hem om uit de dood op te staan.

Er was een tijd om de verborgenheid van Christus, over de kerk, in deze bedeling te onthullen.

Er zal een tijd komen van zijn terugkeer naar de aarde in tekenen en wonderen.

Deze tijden moeten worden onderscheiden en gescheiden.

Er is nog steeds een probleem met het onderscheiden van de tijden voor degenen die uitkijken naar de komst van Christus.

Jezus gaf een teken aan de natie Israël betreffende zijn komst om te oordelen en oorlog te voeren voordat hij het geprofeteerde aardse koninkrijk zou vestigen (Mattheüs 24:3).

De Joden hebben een teken nodig omdat God een verbond van tekenen met hen heeft gesloten (1 Kor. 1:22).

Dat teken moet noodzakelijkerwijs komen na de gebeurtenissen in 2 Thessalonicenzen 2:3-8 (die nog niet hebben plaatsgevonden).

Als we de tijden in de Bijbel onderscheiden, kunnen we zien wat de traditionele dispensationalisten jaren geleden maar al te goed wisten:

"In deze bedeling kijken we niet naar de tekenen der tijden, omdat dit niet de tijd is voor de tekenen."

Met andere woorden, dat teken werd niet aan de kerk, het Lichaam van Christus, gegeven en zal niet plaatsvinden in deze bedeling waarin God genade aan de wereld uitdeelt. Het komt op een later tijdstip.

Tenzij de kerk de Heer tussen nu en maandag (08-04-2024) in de lucht ontmoet, zal de totale zonsverduistering slechts een teken zijn van de vele mensen die de tekenen van de bedelingstijden niet kunnen onderscheiden.

Men moet het woord der waarheid recht snijden, (2 Tim. 2:15)

Pastor Justin Johnson.

De Paus is tegen Paulus

Justin Johnson

Vorig jaar, 2016, riep de Paus dat jaar uit tot een Jubileum van Barmhartigheid, opgedragen aan Maria, de zogenaamde “moeder van Barmhartigheid”.

In de Bijbel waren jubeljaren speciale jaren die verband hielden met de sabbatwetten in Israël. Rooms-Katholieken hebben deze wetten in hun kerk overgenomen.

Paulus zei daarentegen:

“Gal. 4:9-10: 9 En nu, als gij God kent, ja, veelmeer van God gekend zijt, hoe keert gij u wederom tot de zwakke en arme beginselen, welke gij wederom van voren aan wilt dienen? 10 Gij onderhoudt dagen, en maanden, en tijden, en jaren.

In de Pauselijke bul waarin het jubileum werd uitgeroepen, zei de Paus: “Na de zonde van Adam en Eva wilde God de mensheid niet alleen laten in de greep van het kwaad. En dus richtte hij zijn blik op Maria, heilig en onbevlekt van liefde”. De Katholieken leren dus dat toen God Christus koos om de wereld te redden, hij Maria uitkoos als medeverlosser met Christus.

Paulus zei daarentegen dat God Christus voorstelde als een verzoening, en niet Maria (Romeinen 3:25). De verlossing is “in Christus Jezus”, “Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede met God, door onzen Heere Jezus Christus”, en die genade komt “door één mens” en niet door twee (Romeinen 3:24; Rom 5:1; Rom 5:15). Er zijn geen medeverlossers.

Een Paus verklaarde Maria zondeloos in 1854. In 1870 definieerde het Eerste Vaticaans Concilie de Pauselijke onfeilbaarheid. In 1950 verklaarde een onfeilbare Paus dat Maria naar de hemel was opgestegen (d.w.z. de Hemelvaart van Maria). Omdat ze geloofden dat ze zonder zonde was, en de dood door de zonde kwam, stierf Maria nooit, maar steeg ze op naar de hemel.

Paulus zei daarentegen: “Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods” (Romeinen 3:23). Allen zijn zondaars behalve God. God is de enige zonder zonde. Omdat Jezus God was, was hij zondeloos. Paulus zei dat in Jezus “de gehele volheid van de Godheid lichamelijk woont”, en dat hij “geen zonde kende” (Kol 2:9; 2 Kor 5:21).

Afgelopen maandag was de Katholieke mythe veranderd in een religieuze Heilige Dag van de Verplichting, genaamd de 'Tenhemelopneming van de Heilige Maagd'. De Paus verplicht iedereen om op deze dag naar de mis te gaan, tenzij deze op zaterdag of maandag plaatsvindt (wat hij dit jaar deed).

Paulus zei daarentegen: "Laat niemand u oordelen... met betrekking tot een heilige dag" – (Kol 2:16).

Het doel van het Katholieke jubileumjaar is om de evangelisatie te vernieuwen door de barmhartigheid van God aan anderen te tonen. Het sloganvers voor het jubeljaar is Lukas 6:36: "Wees daarom barmhartig, zoals ook uw Vader barmhartig is."

Paulus zei daarentegen dat verlossing het geloof in de prediking van het kruis vereist: dood, begravenis, opstanding (1 Kor. 1:18; 1 Kor. 15:1-4). In Lukas 6:36 begreep of predikte geen van de discipelen van Christus het kruis (Lukas 9:44-45; Lukas 18:33-34). In plaats van het evangelie van Christus door het kruis te evangeliseren, evangeliseert het Jubileum de Katholieke kerk met haar beweerde vermogen om vergeving te schenken en barmhartigheid te tonen door goede werken.

In overeenstemming met het speciale Jubileum van Barmhartigheid heeft de Paus alle priesters de macht gegeven om de zonde van abortus te vergeven. Hij heeft ook honderden speciale 'missionarissen van barmhartigheid' gekozen die speciale zonden kunnen vergeven die voorheen alleen door de Paus vergeven konden worden.

Als je ooit de cracker hebt uitgespuugd die op Jezus was gericht, of hebt geprobeerd een bisschop te wijden zonder toestemming van de Paus (zoals Paulus Timotheüs en Titus opdroeg), kun je speciaal vergeven worden door naar een superbiechtvader te gaan.

Paulus zegt daarentegen: "Er is één God en één middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus" (1 Timotheüs 2:5). Door Christus worden alle overtredingen vergeven als we geloven dat Christus voor ons tot zonde is gemaakt, voor onze zonden is gestorven en weer is opgestaan om voor de volledige betaling te zorgen (Handelingen 26:18; Rom. 4:25; 2 Kor. 5:21).

Geen enkele (zogenaamde) priester op aarde kan vandaag de dag ook maar één zonde vergeven. Als je gelooft dat je vergeving krijgt via een priester, ontken je de vergeving die wordt aangeboden door de bemiddeling van Christus zelf.

De Paus claimt gezag via een apostolische afstamming die teruggaat tot Petrus.

Paulus daarentegen weerstond Petrus in zijn gezicht, bezat een autoriteit die gelijk was aan het apostelschap van Petrus, en kreeg een speciale bedeling die Petrus niet kreeg (Gal. 2:11; 2 Kor. 12:11; Gal. 2:6).

De uitdeling van de genade van God door Paulus staat in schril contrast met het eenjarige Jubileum van Barmhartigheid van de Paus door Moeder Maria.

De uitspraken van de Paus en het apostolisch gezag slaan altijd de plank mis, omdat ze in strijd zijn met de leer die Christus aan de apostel Paulus gaf. De Paus en Paulus zijn tegengesteld aan elkaar. Pas op.

"Gal. 2:4-6: 4 En dat om der ingekropen valse broederen wil, die van bezijden ingekomen waren, om te verspieden onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, opdat zij ons zouden tot dienstbaarheid brengen.5 Denwelken wij ook niet een uur hebben geweken met onderwerping, opdat de waarheid van

het Evangelie bij u zou verblijven.6 En van degenen, die geacht waren, wat te zijn, hoedanigen zij eertijds waren, verschilt mij niet; God neemt den persoon des mensen niet aan; want die geacht waren, hebben mij niets toegebracht.

Evangelie van het Koninkrijk versus Evangelie van de genade van God

Justin Johnson

“Ga, en predik het evangelie!”.

Bijna elke Christen zal het erover eens zijn dat dit is wat de kerk hoort te doen. Bijna iedere Christen heeft te horen gekregen dat het woord 'evangelie' goed nieuws of “blijde tijding” betekent.

De natuurlijke vraag die niemand stelt zou moeten zijn: “**wat is het goede nieuws?**”, of “welk evangelie?” Bijna niemand vraagt dit. Iedereen probeert ‘het evangelie te prediken’ zonder enige overeenstemming over wat het is.

Er zijn veel evangelieboodschappen in de Bijbel. Wanneer Christenen er niet in slagen het verschil te zien tussen de evangelieboodschap die aan de apostel Paulus werd geopenbaard en andere evangeliën in de Bijbel, wordt wat de kerk predikt een onzeker geluid en veroorzaakt verwarring.

Hieronder vindt u een vergelijking tussen het evangelie van de genade van God en een ander populair evangelie, het evangelie van het koninkrijk.

Evangelie van het Koninkrijk (Mark. 1:14)	Evangelie van genade (Hand. 20:24)
Predikt de spoedige komst van de Koning en zijn koninkrijk (Matth. 3:2)	Predikt de genade van God voor redding (Romeinen 3:22-26)
De koning en het koninkrijk waren beloofd aan het volk Israël (Lukas 1:69)	De genade van God wordt vrijelijk aan iedereen aangeboden (Romeinen 3:22)
Er werd over het koninkrijk gesproken sinds het begin van de wereld (Handelingen 3:21-25)	De bedeling van Gods genade werd geheim gehouden sinds het begin van de wereld (Romeinen 16:25)
Het doden van de koning is een trieste en slechte zaak (Lukas 24:17; Handelingen 2:23)	De kruisiging van Christus is onze glorie (Gal. 6:14)
Het kruis van Christus maakte geen deel uit van de boodschap (Lukas 9:2 versus Lukas 18:34)	Vereist het prediken van het kruis (1 Korinthiërs 15:1-4)
Opstanding maakte <u>geen</u> deel uit van de boodschap (Johannes 20:9)	Prediken is zinloos zonder de opstanding (1 Korinthiërs 15:14)
Het koninkrijk vereist prestaties (1 Johannes 2:3; Matth. 25:32-46)	Gods genade motiveert een doel in je hart (2 Kor. 9:7; 2 Kor. 5:14-15)
Het koninkrijk zal iedereen op aarde ten goede komen (Openbaring 20:3-4; Jes. 2:3-4)	Gods genade tot zaligheid komt alleen degenen ten goede die geloven (Romeinen 3:22)
De redding komt in de toekomst, wanneer het koninkrijk komt (Handelingen 3:19; Heb 9:28; 1 Petrus 1:5)	Verlossing komt op het moment van geloof (Ef 1:13; Rom 5:1)
Om gered te worden is het nodig om tot het einde toe te volharden (Mattheüs 24:13)	Om gered te worden, moet je geloven dat je werk ten einde is (Romeinen 4:5)
Er is een verschil tussen Jood en heidenen in het koninkrijk (Matth. 15:26; Zacharia 8:23)	Er zijn geen Joden of Heidenen in de kerk in deze bedeling van genade (Gal 3:28)

Werd aan de twaalf apostelen van Israël gegeven om te prediken (Handelingen 1:3)	Werd aan de apostel van de Heidenen gegeven om te prediken (Rom 11:13; 1 Kor 9:17; Ef 3:1-2)
Wachten op de komst van een hemels koninkrijk naar de aarde (Mattheüs 6:10)	Prediking voor degenen op aarde om op Christus te vertrouwen en naar de hemel te gaan (Ef 2:6-7)
Het koninkrijk zal een zichtbare aanwezigheid op aarde zijn (Matth. 24:27; Openbaring 19:11)	Gods genade is door geloof en niet door aanschouwen (2 Kor. 5:7)
Genezing van zieken was een teken van het koninkrijk (Matth. 4:23; Markus 16:18)	Het gebrek aan genezing is een teken van Gods voldoende genade (2 Kor. 12:8-10)
De waterdoop bereidt Israël voor op het binnengaan van het koninkrijk (Matth. 3:3; Handelingen 2:38)	De doop door de Geest plaatst ons in het Lichaam van Christus (1 Kor. 12:13)
Voortdurende gehoorzaamheid aan de vereiste geboden (Matth. 23:13)	Gerechtigd zonder de wet van Mozes; niet onder de wet (Handelingen 13:39; Rom 6:14)
Geloof zonder werken is dood (Jakobus 2:24)	Geloof in het volbrachte werk van Christus geeft vrede en leven (Romeinen 4:5; Rom 5:1)

Dit zijn slechts enkele van de verschillen tussen het prediken van het evangelie van het koninkrijk en het evangelie van de genade van God. Dit zijn slechts twee van de vele evangeliën in de Bijbel.

Als de kerk ermee instemt dat we het evangelie moeten prediken, is het belangrijk dat we de boodschap goed en duidelijk overbrengen. Het kennen van het verschil tussen de vele evangeliën in de Bijbel is het verschil tussen een verwarde kerk en een kerk die redding predikt.

Tegenwoordig deelt God zijn genade uit aan een wereld van zondaars, en niet zijn koninkrijk aan een wereld die in een rechtvaardig oordeel verkeert. Het is de verantwoordelijkheid van de kerk om alle mensen deze verborgen werking van God te laten zien, Ef. 3:9:

“En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;

Weten wat het evangelie van de genade van God anders maakt, is noodzakelijk om onze boodschap duidelijk genoeg te maken, zodat Gods wil gedaan wordt, 1 Tim. 2:4:

“Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen.

In het originele Grieks

Justin Johnson

Er zijn maar weinig dingen die meer schade hebben aangericht in kerken dan wanneer predikanten dingen zeggen als:

== ‘In de originelen betekent het woord hier eigenlijk _____’

== ‘Het Griekse woord hiervoor is _____’

== ‘Een betere weergave van de originelen zou _____ zijn’

Kerkgangers hebben deze uitspraken al zo lang gehoord dat ze er nu ongevoelig voor zijn geworden! Dit is een reëel probleem.

Dus wat is het probleem? Hier zijn een paar.

Er zijn geen originelen

Wanneer de predikant zegt: “in de originelen”, is het gegarandeerd dat een meerderheid van de mensen in zijn kerkbezoek op zondagochtend denkt dat hij de originele handschriften bedoelt. Wat hij zei was misleidend.

Het smerige geheimpje dat iedereen op het seminarie kent, maar waar niemand over praat, is dat er geen originele handschriften zijn. Er bestaat vandaag de dag geen enkel origineel geschrift van welke apostel, profeet of stenen tablet dan ook. We hebben duizenden exemplaren (apografieën), maar geen enkele echte originele handschrift. Veel tekstcritici denken dat het vanwege dit punt onmogelijk is te geloven dat de Bijbel goddelijk geïnspireerd is. Bijbelgelovigen weten dit al eeuwenlang en begrijpen door geloof dat God zijn woorden bewaart door middel van kopieën en vertalingen en niet door de originele handschriften.

Wanneer de predikant in de kerk verwijst naar de “originelen”, bedoelt hij een kopie van een Griekse tekst die aan hem werd verkocht in de eerste Griekse les die hij volgde. Hoogstwaarschijnlijk bestond die Griekse tekst nergens in de geschiedenis voordat deze in de afgelopen paar eeuwen werd samengesteld.

Niemand spreekt Grieks en Hebreeuws

Wanneer de predikant dit in de kerk zegt, spreekt hij niet voor een zaal met deskundigen op het gebied van oude talen uit het Nabije Oosten. Sommigen in het publiek hebben misschien het alfabet geleerd, of werkwoordsvormen uit het hoofd geleerd op de Bijbelschool, of hebben een paar jaar elementaire talen geleerd, maar de meerderheid kan niet eens zeggen of wat hij zegt waar is. Hoe komt het dat die predikanten, die beweren dat het publiek Bijbels in de taal van het volk moet gebruiken, denken dat het nuttig is om vreemde talen met hen te spreken?

Het verandert de Bijbeltekst

De belangrijkste reden dat predikanten teruggaan naar het oorspronkelijke Grieks, Hebreeuws, Latijn of Aramees is omdat ze de tekst opnieuw willen vertalen om deze in overeenstemming te brengen met hun heilige schets. Als het alleen maar een kwestie van definitie is, waarom gebruiken ze dan geen Engels woordenboek om het te verduidelijken? In plaats daarvan wordt het Engelse woord als onvoldoende beschouwd en moet het opnieuw worden vertaald. Dit leert iedereen in het publiek dat er fouten in de Bijbel staan, en dat het acceptabel is om de Bijbel opnieuw te vertalen om iets duidelijk te maken. Het doel heiligt de middelen.

Het wekt trots en heropent het vertaalproces

Spreken in andere talen maakt mensen opgeblazen. De Bijbel is al vanuit het Grieks en het Hebreeuws in het Engels vertaald en met andere vertalingen ijverig vergeleken en herzien. Wanneer de predikant de kwestie van de vertaling ter sprake brengt, beweert hij niet alleen dat hij alle vertalers van de Bijbel die iedereen in zijn hand heeft, corrigeert, maar laat hij het vertaalproces ook open voor iedereen om

hetzelfde te doen. Hoe moet iemand weten wanneer het proces van het hervertalen/corrigeren/herzien van de Bijbel voltooid is? In de ogen van de meeste seminarie-geschoolde tekstcritici zal het nooit af zijn, omdat ze voortdurend nieuwe manuscripten in de modder vinden. Ze geloven niet dat ze Gods woorden in één enkel boek hebben geïnspireerd of bewaard.

Het berooft het publiek van Gods woorden

Het ernstigste probleem met predikanten die deze dingen zeggen, is dat het het publiek berooft van het gezag van de Bijbel in hun handen. De Bijbel in hun handen zegt één ding, maar plotseling hebben ze de predikant nodig om hen te vertellen wat de Bijbel werkelijk zou moeten zeggen. Wat gebeurt er als ze na de bijeenkomst naar huis gaan en verder lezen in het boek dat ze in hun hand hebben? Nu zullen ze een twijfel hebben, hoe klein ook, over de woorden in de Bijbel. Aangezien de predikant heeft verklaard dat het op zijn minst op één plek onjuist is, hoe kunnen ze er dan voldoende op vertrouwen om hun kinderen en familie thuis les te geven? Vermenigvuldig dit nu met de honderden keren dat predikanten naar “de originelen” verwijzen, en je zou één reden kunnen gaan begrijpen waarom mensen er geen vertrouwen in hebben om de Bijbel zelf te bestuderen.

Dit moet stoppen. Mensen moeten worden aangemoedigd om de Bijbel te geloven, te beginnen met degene die ze hebben, en niet degene die een predikant opnieuw vertaalt of de kers op de taart haalt uit zijn eigen geheiligde mening.

Hebben we Grieks en Hebreeuws nodig?

U kunt uw hele leven leven zonder ook maar één Grieks of Hebreeuws woord te kennen en tot alle goede werken vervolmaakt worden door alle geschriften die in de Engelse taal bewaard zijn gebleven (2 Tim. 3:16-17). Als iemand je iets anders vertelt, dan heb je iemand gevonden die heerschappij over je geloof wil.

We hebben Gods bewaarde woorden al in het Engels, maar we hebben wel vertalers nodig. We hebben trouwe werklieden nodig die Bijbelvertalingen bestuderen vanuit een Bijbelgelovig perspectief, zodat we kunnen helpen Gods woorden te bewaren in talen over de hele wereld die geen Bijbel hebben. Als dit jouw bediening is, zul je andere talen moeten studeren en de vertalingen moeten gebruiken die deel hebben uitgemaakt van Gods proces tot redding door de geschiedenis heen.

Wat zal ik doen?

Als u uw voorganger hoort zeggen: “Het Griekse woord betekent hier werkelijk...”, heb dan de moed om op te komen voor de zwakkere broeders om u heen en te zeggen: “Blijf bij Gods woorden in het Engels, pastor!” Beter nog, zoek een plek waar de leiding het bijbelgeloof probeert aan te moedigen in plaats van de Schrift te bekritisieren als deze niet past bij hun leerstellige voorkeuren.

We moeten gevoelig zijn voor de kritiek, de redactie, en het opleggen van twijfel aan Gods woord. Het is voldoende om het van buiten de kerk te horen, moeten we het ook van binnenuit horen? Laat iemand die andere talen heeft gestudeerd u er niet van weerhouden Gods woord in uw eigen taal te begrijpen en erop te vertrouwen.

“Rom. 3:4: Doch God zij waarachtig, maar alle mens leugenachtig;.....”.

Vertaler: l.h.meyer@ziggo.nl website: www.bedelingdergenade.nl